

Pjer Žalica

To: ahmed imamovic Cc: asu@asu.unsa.ba

Re: ekvivalencija i nostrifikacija UNSA-ASU

11 February 2019 at 10:01

Inbox - Exchange

PŽ

Dragi Ahmede,

Naravno, radi šta god misliš da je ispravno. Ono što ja znam, a dosta dugo sam naprosto natjeran da znam je da se ekvivalencija mora provesti na matičnom fakultetu, i senat je to konačno odobrio poslije dugotrajnog ubjeđivanja, u kom sam direktno učestvovao, pa znam kako je išlo. Mu smo izvršili ekvivalencije prije nekoliko godina, mislim da bio Faruk i još neko, ali Senat je to poništio. Sada taj proces ide normalno, kao i u susjednim zemljama, na molbu aplikanta se izvrši ekvivalencija. Dakle radi se o pravu koje imaš, ali moraš aplicirati da ga ostvariš. To je nekoliko puta i inspektorski provjeravano, pošto su nama inspekcije vrlo redovne. Ko god je, od nastavnika ili alumnija predao zahtjev riješili smo ga vrlo brzo. Po tom pitanju nema nastavnika koji nisu izvršili ekvivalenciju, a neki su se odlučili i pored tog prava da upišu magistarski.

Što se tiče drugog ciklusa on je, mislim, vrlo jasno istaknut kao uslov u zakonu o visokom obrazovanju za nastavnička zvanja. Ali, nema veze, nisam pravnik, mada sam učestvovao u izradi ovog zakona kao član komisije, tako da sam ga prošao temeljito. Iako je od tog prednacrta zakon poprilično unakažen, mislim da to nije dirano. To je lako provjeriti bez uzbuđenja.

Od diploma iz drugih zemalja imamo jedino Danisa Tanovića, kome je izvršena uredna nostrifikacija diplome, te je time priznata kao naša predbolonjska. To je što ja znam, možda ne znam dobro. Imamo i sada Damira Šagolja on je magistrirao u Londonu i nostrificirao taj magisterij na UNSA. Nije bilo potrebe za ekvivalencijom.

Kako god, ja Akademiju ne shvatam lično, ali ovde sam već skoro 30 godina sa studentskim stažom, znam sve faze kroz koje je prolazila, i siguran sam da je neće ugroziti neka inspekcija, kojih ne nedostaje svakako. Ukoliko ti smatraš, ili osjećaš, da trebaš da poduzimaš bilo šta što će zaštititi tvoja prava ili ideju pravde u cjelini, onda to i radi. Mada mi je nekako malo bez veze da nemaš povjerenja ni u mene ni u nekadašnje kolege. Ja pomalo imam osjećaj da misliš kao da se neko urotio protiv tebe lično, i da to moraš riješavati na neki ratnički način. Nekako mi je to loše. Ne znam, majke mi, Ahmaš, šta da ti kažem, ja se strašno trudim da ne pristanem na to da je gorčina životna sila koja me gura naprijed. Nije lako, često ne uspijem, ali se jako trudim.

Živ bio,
Pjer